

**Constitutio
Alexandri Papae VII
In suprema
Pro Generali Ordinis Cisterciensis Reformatione**

Saepe saepius transcriptus fuit et typis excussus huius Constitutionis textus, v. g. in codice Divionensi 603 (D²), in codice Cameracensi 1369. Anno 1679, ex typis Sebastiani Mabre-Cramoisy, Parisiis, prodibat ipse textus sirnul cum eius translatione in linguam gallicanam. Legitur etiarn haec Constitutio apud L. Meschet, Privilèges de l'Ordre de Cîteaux. Paris, 1713, p. 234, et in Nomastico Cisterciense, edit. H. Séjalon, Solesmes, 1892, p. 592.

Alexander Papa VII, Ad perpetuam rei memoriam. –

In suprema Sedis Apostolicae specula dominicum gregem coelitus Nobis commissum circumspicientes, mentis nostrae aciem convertimus in sacrum Ordinern Cisterciensem, cuius odor, sicut agri pleni suavitas cui Dominus benedixit, totam replevit Ecclesiam, et veluti fons hortorum irriguus ceteras irrigavit religiones et Ordines. Verum, volventibus annis, non sine magno animi nostri moerore cognovimus ordinem memoratum a primaevae institutionis tramite, ob temporum iniuriam et calamitatem, non modicum deflexisse et plurima passum esse in spiritualibus et temporalibus detrimenta. Quare Nos ex debito pastoralis officii singulari zelantes affectu, ad tanti Ordinis instaurationem et reformationem, divino freti auxilio, nostrae sollicitudinis partes duximus impendendas, ut monastica disciplina ubi collapsa fuerit restituatur, et constantius ubi conservata est perseveret, unitas servetur in Ordine, et praecisis dîssensionibus ac dissidiis quae in regno Galliae inter Communis et Strictae Observantiae monachos iamdudum exorta sunt, sincera pax et mutua charitatis officia, benedicente Domino, reintegrentur.

Alias siquidem per nostras litteras in forma *Brevis* expeditas die 16 ianuarii 1662, pontificatus nostri anno septimo, de voto particularis Congregationis a Nobis desuper deputatae, quae scripturas hinc inde datas vidit et examinavit, causam ipsius reformationis in statu et terminis in quibus tunc temporis reperiebatur, a quocumque tribunali ad Nos avocavimus, ac dilecto filio Claudio Vaussin, abbati Cistercii, totius Ordinis generali, dedimus in mandatis ut advocaret seu moneret viros idoneos Ordinis sui, tam ex Gallia quam aliunde, ad exhibendum infra tres menses dictae Congregationi particulari deputatae, articulos concernentes dietam reformationem a Nobis instituendam, et alias, ut in memoratis litteris plenius continetur.

Cumque praedictus Claudius nostris parendo mandatis, reformationis articulos ad Nos transmiserit, idemque praestiterint dilecti filii abbates Strictae Observantiae in Gallia multis ab

hinc annis introductae, Nos huiusmodi articulos utrimque exhibitos, Congregationi nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E, Cardinalium ac dilectorum filiorum romanorum Curiae praelatorum a Nobis desuper institutae, sedulo ac mature examinandos et expendendos commisimus. Quorum quidem articulum articulum ad generalem reformationem Ordinis Cisterciensis conveniens restrictio, et ad capita sancti Benedicti regulae reductio talis est. Videlicet:

I. Circa caput 2 regulae: Qualis debeat esse abbas.

1. Iuxta sancti Concilii Tridentini decreta, summa cura satagant dicti Ordinis abbates et superiores, ut a suis utriusque sexus subditis essentialia vota, quae sunt bases et fundamenta totius regularis disciplinae, inviolabiliter observentur. Ipsi vero abbates et superiores, forma gregis facti ex animo, exemplum praebeant in omnibus magistram sequentes regulam.

2. Habeant abbates et conventus propria sigilla, et teneantur novi abbates praestare iuramentum. de non alienandis et impignorandis bonis monasterii, ac de pecuniis et redditibus illius inutiliter non expendendis. Et omnes officiales idem. iuramentum praestabunt de suis muniis fideliter exercendis ac de mutuis non contrahendis, nisi servatis constitutionibus apostolicis.

3. Cum ad monasticam disciplinam restaurandam et restitutam conservandam, maxime visitationes regulares conducant, Capitulum generale, abbas Cistercii Ordinis generalis, et quatuor primi abbates de Firmitate, de Pontigniaco, de Claravalle et de Morimundo, provideant diligenter ut singulis annis sollicite, caritative, prudenter et cum pietate fiant, ad animarum salutem, cultum divinum, votorum essentialium observantiam, et alia quae ad morum correctionem et personarum regularium aedificationem, necnon administrationem et statum temporalem pertinent. Caveant vero maxime visitatores ab omni donorum receptione, et etiam ne nimiurn numeroso comitatu aut familia gravioribus quam expediat. expensis monasteria onerent, et manducent tempore visitationis in refectorio cum fratribus, propter disciplinam servandam.

4. Abbates regulares, etiam perpetui, subiaceant visitationi et correctioni visitorum, etiam non abbatum, et ab ipsis ad sufficientem numerum monachorum debite et religiose nutriendum, aedificiorum reparationes, annuas Ordinis contributiones persolvendas et communia Ordinis et provinciarum onera sustinenda, iurisdictionis suspensione aliisque ecclesiasticis poenis et censuris servato iuris ordine cogantur.

5. Ad residentiam in suis propriis monasteriis, prout de iure, teneantur abbates, nec in castellis nec in grangiis aut alibi extra septa monasteriorum suorum commorentur, neque quarumcumque monialium alterius Ordinis regimen et visitationem, absque expressa Summi Pontificis licentia, sub poena privationis vocis activae et passivae ipso facto incurrenda, suscipere audeant.

6. Inter abbates regulares et conventus aut officiales monasteriorum nulla fiat partitio bonorum, fructuum, reddituum et proventus eorum, sed communibus ipsorum usibus deputentur, iuxta statutum Benedicti Papae XII, nisi pro meliori regimine et utilitate

quorundam monasteriorum, ad impediendas dilapidationes, a Capitulo generali vel a comitiis intermediis aliter iudicaretur.

7. Procurent tamen superiores et visitatores Ordinis, ut in monasteriis commendatis, quantum fieri poterit, pensiones religiosorum et famulantium in bonis stabilibus assignentur.

II. Circa cap. 3: De adhibendis in consilium fratribus.

8. Capitula generalia quolibet triennio apud Cistercium celebrentur, eique omnes abbates, nisi legitime impediti aut ob iustas causas excusati, simul et abbates a Congregationibus deputati, procuratores generales, visitatores et syndici provinciarum, collegiorum provisores seu rectores adesse teneantur, de sibi commissis muneribus, actis et per se gestis rationem reddituri, et de agendis aut reformandis in posterum in timore Dei iuxta regularia Ordinis instituta et constitutiones apostolicas tractaturi.

9. Licet autem soli diffinitores vocem decisivam in diffinitionibus condendis habeant, tamen omnes abbates et aliae personae idoneae et de Ordine bene meritae, iudicio abbatis generalis et quatuor primorum abbatum designandae et post electionem diffinitorum nominandae, vocem consultativam habebunt.

10. Serventur quoque constitutiones circa numerum eorum, quos abbates dicti Ordinis venientes ad Capitulum secum ducere olim poterant, nullusque qui non habet ius interveniendi, vel non fuerit vocatus, absque licentia petita et obtenta ab abbate generali, ad dicta Capitula accedere audeat.

11. Et quia in dies multa emergunt negotia quae matura deliberatione indigent, quolibet tempore intermedio inter duo Capitula, die ac loco per abbatem Cisterciensem designandis, ipse Cisterciensis et quatuor primarii abbates conveniant cum aliis ex visitoribus provincialibus monasteriorum utriusque Observantiae, praesidibus Congregationum, procuratoribus generalibus et syndicis provinciarum, qui negotia magni momenti agenda habebunt. Et ut celebratio dicti conventus sit omnibus nota, ipse generalis abbas eam more solito ante sex menses praesidibus Congregationum, visitoribus provinciarum, procuratoribus generalibus et syndicis indicere tenebitur, ut ad dictam congregationem accedant vel mittant, certioresque faciant dictum abbatem generalem et quatuor primarios de statu Congregationum suarum. Praeter quem conventum nullus alius in toto Galliae regno fiat sub quocumque praetextu, nisi a Capitulo generali illis concedatur.

12. Visitatores provinciarum monasteriorum Communis Observantiae a Capitulo generali, aut, ipso cessante, ab abbate Cisterciensi, de consilio et assensu quatuor primariorum abbatum, sicut alii publici officiales, instituantur non solum ex numero religiosorum probatorum Communis Observantiae, sed etiam, si ita expediens iudicaverint, ex numero religiosorum Strictae Observantiae seu Abstinenciae, quorum consilio et opera uti poterunt ad praesentem reformationem instituendam.

13. Item, provisor collegii Parisiensis, procurator, doctores regentes et alii officiales secundum Benedicti Papae XII constitutionem, per Capitulum generale Ordinis, aut, eo cessante, sicut consuetum est, ab abbate Cisterciensi auctoritate Capituli generalis fungente, instituantur et

destituuntur usque ad Capitulum generale, vel intermedium, sive sint ex Communi Observantia, sive ex arctiori.

14. Similiter, consultis provinciarum visitoribus super merita vel demerita religiosorum, instituantur vel destituantur a dicto abbate generali, vel quatuor primariis patribus et aliis filiationem habentibus respective, priores claustrales et confessores in monasteriis monialium ad nutum amovibiles, observato moderamine, ut in monasteriis commendatis Strictioris Observantiae virorum ac monialium nullum instituere possint, qui non profiteatur abstinentiam. Et licet omnes Ordinis officiales et monasteriorum priores sint ad nutum amovibiles, attamen quolibet triennio suorum officiorum et prioratuum voluntariam demissionem in scriptis faciant Capitulo generali, abbati Cistercii, et quatuor primariis abbatibus et aliis superioribus a quibus respective fuerint instituti, cum facultate tamen eos continuandi in officiis et prioratibus, quamdiu ipsos repererint et iudicaverint idoneos.

III. Circa cap. 6: De taciturnitate.

15. Laudabilem morem servandi silentium a Completorio usque ad tempus capituli diei sequentis in omnibus, et semper in locis regularibus, puta ut in claustro regulari, in ecclesia, in dormitorio, et in calefactorio, omnes teneant, cum facultate tamen petendi necessaria submissa voce, absque conscientiae scrupulo.

IV. Circa cap. 8 usque ad cap. 20 inclusive: De forma officii et modo psallendi.

16. Forma exactissime observetur, et materia ab Ecclesiae romanae usu ad Dei gloriam et proximi aedificationem sumatur, prout hactenus consuevit ecclesia Cisterciensis, cui tamquam matri omnes ecclesiae dicti Ordinis, ex *Charta charitatis*, Eugenii III et Pii V definitionibus, conformari tenentur. Ut autem haec uniformitas in divino officio persolvendo teneatur in omnibus monasteriis Ordinis, iisdem ritibus et cantu et libris omnibus ad diurnas et nocturnas horas et missas necessariis, secundum praedictam formam Cisterciensis monasterii, omnes utantur.

17. Horis canonicis, officio B. Virginis et defunctorum, iuxta usus et consuetudines laudabiles huius Ordinis in choro recitandis, omnes et singuli cum cucullis intersint et horas canonicas cum cantu gregoriano iuxta regulam persolvant.

18. Diebus festivis solemnioribus surgent hora secunda post mediam noctem, aliis vero diebus temperatius, prout a Capitulo generali determinabitur. Horis matutinis post officium B. M. Virginis et post Completorium. aut aliis horis competentibus, vacent per mediam horam, qualibet vice meditationi, et per decem dies exercitiis spiritualibus semel in anno.

V. Circa cap. 22: Quomodo dormiant monachi.

19. Omnes tam abbates quam monachi, tam abbatissae quam moniales in communi dormitorio recumbant, illis exceptis quos aut quas ratione officiorum suorum, aut negotiorum, aut ob alias iustas causas, ab eo excusari oporteat, iuxta abbatis aut aliorum officialium iudicium. Quamvis autem regula iubeat, et etiam. Benedicti Papae XII constitutio praecipiat, ut omnes in uno loco dormiant sine cellis separatis; tamen ob maiorem modestiam et vitae honestatem, sicut longa experientia comprobatum est, et ad consulendum cuiuslibet

infirmis, dictum cellarum usum venit tolerandum, dummodo iuxta Clementis Papae VIII decreta, habeat superior clavem, ut cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit; nullusque cellam. etiam. noctu ita clausam teneat, quin a superiore possit aperiri. Sit etiam in ostio foramen pendula vel ductili tabula coopertum. Vestiti dormiant omnes cum parvo caputio albo; lectisternia secundum regulam in eis disponantur, et supellex talis sit, ut statui paupertatis, quam professi sunt monachi, conveniant; nihil superflui in ea sit, nihil etiam in ea necessarii desit.

VI. Circa cap. 28: De his qui saepius correcti, non emendantur.

20. Observentur sanctae Congregationis decreta de Regularibus apostatis et eiectionis, et iuxta illa dumtaxat incorrigibiles et e monasteriis et Ordine eiiciantur.

VII. Circa cap. 31: De cellerario.

21. Administratio bonorum temporalium secundum Concilii Tridentini decretum fiat per officiales ad nutum. amovibiles, prout scilicet eis iniunxerit abbas, sic ut de omnibus receptis et expensis coram abbate seu superiore et senioribus domus, fidelem teneantur reddere rationem. Pecuniae vero omnes ab uno bursario, per abbatem vel superiorem de consilio seniorum stabiliendo, servantur in arca sub tribus clavibus, quarum una apud abbatem aut superiorem maneat, aliam custodiat senior domus, tertiam vero ipse bursarius. Nullus ex superioribus locorum administrationem bonorum aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum et reddituum sui conventus, etiam nomine conventus, per se ipsum habere aut exercere possit; sed universura id onus tribus fratribus eiusdem conventus a generali ita demandetur, ut unus rerum et bonorum, reddituumque colligendorum ac exigendorum curam habeat; alter tamquam depositarius pecunias ac cetera ab illo collecta et exacta fideliter asservet; alius de pecuniis et rebus a depositario acceptis superiori et fratribus ac conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso superiore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator, provideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

VIII. Circa cap. 33: Si debeant monachi proprium, habere.

22. Observetur ubique vita communis, iuxta Concilii Tridentini, Benedicti Papae XII et Clementis VIII decreta; nec cuiquam regularium tam virorum quam mulierum dicti Ordinis liceat aliqua bona tamquam propria, aut etiam nomine conventus possidere vel tenere; nec fas sit superioribus alicui regulari concedere bona stabilia, aut certi bladi, panis, vini, vel pecuniae pensiones dare, vel etiam praetextu contractuum initorum vel ineundorum inter monachos Communis et Strictioris Observantiae, quos Summus Dominus noster Alexander VII declaravit per suas in forma *Brevis* litteras de die 8 mensis martii anni 1660, nullos irritos, illicitos et paupertati religiosae contrarios; sed omnia omnibus sint communia, et dentur unicuique secundum. cuiusque monasterii facultates, regionum. qualitates, omnia necessaria tum ad victum tum ad vestimentum, sive sano sive aegro, sive seni sive iuveni, sine ulla personarum acceptione, et habita tantum ratione necessitatis.

IX. Circa cap. 39: De mensura ciborum.

23. Qui abstinentiam a carnibus amplexi sunt, aut in posterum amplectentur, illam exacte retineant, et nemini illorum liceat ad Communem ipsius Ordinis Observantiam. transire, nisi petita et obtenta facultate a Summo Pontifice pro tempore existente, aut saltem a Capitulo generali, vel, eo cessante, ab abbate generali. Nulli etiam Communis Observantiae professori, propter pacis et charitatis custodiam, liceat ad dictam. perpetuam abstinentiam transire, non petita licentia a suo saltem. patre immediato; ad quam abstinentiam amplectendam superiores nullum qui non fuerit in ea educatus possint cogere. Nec ullus licentia uti carnibus auctoritate Apostolica omnibus personis regularibus Ordinis etiam sanis et bene se habentibus data, et ab eadem approbata et denuo concessa, frui possit, nisi tribus diebus tantum in hebdomada extra tempus Adventus, Septuagesimae, Sexagesimae et Quinquagesimae, et aliud ab Ecclesia prohibitum.

X. Circa cap. 41: Quibus horis oporteat reficere fratres.

24. Ieiunia non solum ecclesiastica, sed etiam a regula et constitutionibus praescripta servantur, iuxta ecclesiasticam moderationem. Circa tempus refectionis, senum, iuniorum et infirmorum habeatur ratio. Insuper de ieiuniis regulae aliquando possint dispensare superiores pro personarum, locorum, regionum et anni tempestatum consideratione; et aliqui fructus, et alia id genus alimenta, in collatione seu refectiuncula concedi ieiunantibus possint.

XI. Circa cap. 51: De fratribus qui non satis longe proficiscuntur.

25. Laudabilis consuetudo introducta servetur.

XII. Circa cap. 53: De hospitibus suscipiendis.

26. Ad hospitalitatem tantopere commendatam sint ferventiores monasteriorum superiores; sed in hospitibus suscipiendis frugalitas appareat, nullusque excessus permittatur; nec religiosi cum consanguineis et aliis supervenientibus, in dormitorio, in cameris privatis, nec extra loca a superioribus designata, manducare concedatur; sicut nec monialibus ad crates et in locutorio cum quibuscumque tam saecularibus quam regularibus. Circa vero lotionem pedum hospitem, standum consuetudini.

XIII. Circa cap. 54: Quod non debeat monachus litteras accipere.

27. Litterae directae non sine superioris licentia aperiantur, nec dirigendae mittantur; sitque unicum sigillum in monasterio, quod penes priorem. maneat, eoque omnes litterae sigillentur.

XIV. Circa cap. 55: De vestimentis et calceamentis fratrum.

28. Quia humilitas personas religiosas maxime decet, et modestia omnium virtutum splendor et ornamentum existit, abbates omnes et monachi eiusdem Ordinis habitu uniformi, modesto atque decenti utentur, qui eiusmodi virtutes simul et paupertatem redoleat. Abbates intra claustra monasteriorum. suorum pileos non ferant, sed religiosorum more tegantur; monachi vero tam. intra quam extra monasteriorum septa, nunquam sine capitiis incedant. Omnes etiam, tam abbates quam monachi, pannis nigri et albi dumtaxat coloris simplicibus, honestis tamen et mundis vestiantur, sic ut nihil in eis appareat, quod novitates saecularium

sapiat et quod possit offendere intuentes; ab indusiis et colaribus lineis absterneant, solisque laneis tam. intra quam extra monasterium. utantur, sicut et femoralibus. Nullus abbas vel monachus audeat barbam aut capillum nutrire, vel prominentes superiori labro pilos alere, aut aliter quam. uniformiter vel aequali pectine capillos vel barbam. circumquaque tondere, relicto in capite eo circulo quem monasticam coronam vocant, et religiosi monasterii Cistercii deferre solent.

XV. Circa cap. 57: De artificibus monasterii.

29. Procurant superiores ut iuvenes, quos ad studia non propensos esse iudicabunt, honestam aliquam artem ediscant, cuius exercitio otiositatem et solitudinis toedium. vitare possint.

XVI. Circa cap. 58: De disciplina suscipiendorum fratrum.

30. Circa novitiatus et professoria designanda, servabitur quod statuitur in litteris SS. D. N. Circa receptionem et educationem serventur regulae et constitutiones Apostolicae, maxime decreta f.m. Clementis VIII.

Et recipientur novitii sufficientis litteraturae, hoc est grammaticalibus, et, si fieri possit, philosophicis instructi, post aliqualem in habitu saeculari probationem. in propriis domibus factam, cum sufficienti pensione a visitoribus aut aliis superioribus pro ratione locorum determinanda, et a monasteriis pro quibus suscipiuntur solvenda et compensanda.

31. Recipientur autem a visitatore provinciae et a novitorum magistro, et ab ipsis examinati et idonei inventi vestiantur et probentur, atque in hac Communi Observantia ita educantur, ut, excepta sola a carnibus abstinentia, ad omnia sanctae regulae capita, prout sunt hic denotata, sese toto vitae decursu teneri intelligant.

32. Seminaria seu professoria simili ratione ad pietatis et religionis excolendae opus eligantur, in quibus noviter professi cum pensione sufficienti aut compensatione maneant, et ad perfectionem. sanctae regulae et dicti Ordinis Cisterciensis praxim acquirendam ita erudiantur, ut nullus ex illis ad studia, vel ad ordines, vel ad gradus assumantur, qui probatae vitae et sufficientiae testimonia non dederit.

33. Quia aliqui dicti Ordinis monachi, sub praetextu stabilitatis promissae, dum solemnem votorum. professionem emisissent, in aliquo certo et determinato monasterio, praetendunt se etiam pro maiori monasteriorum ipsorum. commodo, bono et utilitate Ordinis, aut qualibet alia iusta et legitima ratione, si ipsi renuant, in alia monasteria transferri non posse, nisi ob grave aliquod crimen quod in eodem. loco facile emendari non possit, unde experientia ita comprobante multae saepe oriuntur dissensiones, inobedientiae, rebelliones, lites et incommoda innumera; renovatur constitutio Pii II anni 1461, qua facultas datur visitoribus et superioribus Ordinis pro tempore existentibus, ut si eis ita expediens videatur, personas ipsas ad alia eiusdem Ordinis monasteria transferant, et alias idoneas in earum locum. usque ad sufficientem numerum substituant, in beneficium novitiatum. et seminariorum communium, et faciliorem praesentis constitutionis et reformationis executionem; ita ut qui in locis novitiatum: et seminariorum communium, et in aliis reformandis monasteriis noluerint in omnibus praesenti reformationi se submittere, cogantur sub poena carceris sese transferre ad alia monasteria per visitatorem provincialem eis designanda, ibique commorari; quae

monasteria tenebuntur illos recipere et eos tamquam filios et professos habere, solo excepto iure electionis abbatum, sub poena interdicti aliisque censuris contra renuentes et huic ordinationi sese opponentes.

XVII. Circa cap. 61: De monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

34. Quilibet visitator seu praeses provinciarum babeat sigillum provinciae eius visitationi commissae; nec praeter ipsum possit quisquam dare licentiam conveniendi superiores maiores, nec extra quatuor dietas ex monasterio proficiscendi; quae licentia in scriptis detur et provinciae sigillo muniatur.

XVIII. Circa cap. 64: De ordinando abbate.

35. Nullus in posterum in abbatem generalem Ordinis Cisterciens qui eundem Ordinem non sit expresse professus, eligatur; et electio aliter facta; sit ipso iure nulla, et sic eligentes poenam. privationis vocis activae et passivae in perpetuum, eo ipso, absque alia declaratione incurrant; praeterea, eligendus in iis dotibus et virtutibus sit instructus, quas sanctus Benedictus in hoc capite et secundo in abbate requirit. Vitentur autem in electionibus eiusmodi omnes inordinati ambitus et processus, et secundum canones fiant per scrutinium, in quibus omnes dicti Ordinis utriusque Observantiae monachi voce passiva gaudeant, nisi aliunde intercedat impedimentum.

XIX. Circa cap. 67: De fratribus in via directis.

36. Meminerint superiores se et religiosos obligari ad solitudinem, nec ex illa debere et posse exire, nisi propter gravem et necessariam causam, idque cum maximo tremore, ne conceptus devotionis fructus dissipetur. Unde sanctus Legislator, a solitudinibus exeuntes ad orationem propter tantum periculum recurrendum esse iubet. Non ergo permittantur ire religiosi ad oppida vel pagos viciniore, nisi contingeret gravis aliqua necessitas, et semper cum socio a superiore designato.

XX. Circa cap. 70: Ut non praesumat quis alium caedere.

37. Causae mere regulares inter personas dicti Ordinis emergentes, intra Ordinem terminentur, iuxta antiquas illius constitutiones; nec liceat alicui extra Ordinem appellare, sub poenis in ipsis contentis.

38. Omnia supradicta respective ad moniales pertinere volumus, praecipiendo abbati generali et quatuor primariis et aliis patribus abbatibus, ut omnes sibi subditas ad clausuram a Bonifacio VIII et a Concilio Tridentino ordinatam. utique reducant et cogant.

39. Ut autem in posterum una regula, una charitate similibusque moribus ubique vivatur, et ornnes utriusque sexus Ordinis personae sciant in quo strictior observantia (excepta sola a carnibus abstinencia) consistat, fiat brevis et dilucida compilatio et reductio omnium constitutionum apostolicarum et statutorum, quae aut per usum contrarium, aut per aliquam aliam rationem non sunt abrogata; et per selectos ab abbate generali et quatuor primariis abbatibus viros, in disciplina, iuribus et privilegiis dicti Ordinis exercitatos, distribuantur in

certa capita a Capitulo generali approbanda et promulganda, et demum typis mandanda, et in vernaculam linguam pro monialibus vertenda, atque ad calcem regulae beati Benedicti apponenda, ut in capitulis singulorum monasteriorum post lectionem regulae, aliqua eorum capita successive legantur.

40. Curn vero in Congregatione Cardinalium et praelatorum, ut supra instituta, praeinserti reformationis articuli diligenter discussi et examinati, et qua parte opus fuit emendati et aptati fuerint Nos de omnibus plene instructi et informati, comperimus illos pro felicis monachorum dicti Ordinis statu et salubri directione, provide compilatos ac prescriptos fuisse, et cum beati Benedicti regula, quam. primi Cistercienses in primaevo instituto, *Charta Charitatis* nuncupato, a multis romanis Pontificibus praedecessoribus nostris approbato, tenendam et intelligendam posteris reliquerunt, in omnibus esse congruentes, praeterquam in aliquibus, quae, vel ex rationabili inveterata consuetudine abrogata, vel ex legitima Sedis Apostolicae dispensatione pro temporum varietate lenita ac temperata fuere. Quocirca motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium eosdem superscriptos articulos reformationis in omnibus et per omnia approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, atque in universo Ordine Cisterciensi, tam in regno Galliae quam in aliis regnis et provinciis, ab omnibus tam Communis quam Strictae Observantiae religiosis, firmiter et inviolate servari praecipimus et mandamus sub poenis in regula contentis.

41. Cupientes autem. ut nostra haec reformatio non sit verbo tenus, sed divino auxilio realis et cum effectu, eidem Claudio districte iniungimus, ut primo quoque tempore convocet generale Capitulum apud monasterium Cistercii celebrandum. in mense maio sequentis anni 1667, ad quod vocentur et convenire teneantur omnes et singuli abbates et priores conventuales monasteriorum totius Ordinis praepeditionern canonici non habentes; et in eo abbas Cistercii et quatuor primarii abbates eligant de more generales diffinitores; ita tamen ut unusquisque illorum eligere debeat saltem. duos ex abbatibus Strictae Observantiae, adeo ut in universum in diffinitorio vocem decisivam habeant abbates viginti quinque, videlicet abbas Cistercii et quatuor primarii abbates, item. diffinitores decem ex Comuni, et totidem. ex Stricta Observantia, In Capitulo autem seu diffinitorio, ut praemittitur, congregato, diligens habeatur tractatus de reformatione Ordinis et observantia regulari, deque aptiori modo exsequendi et ad praxim deducendi praeinsertos reformationis articulos; et quod deliberatum et statutum fuerit, inviolate observetur.

42. Ordinentur etiam in eodem Capitulo seu. diffinitorio religiosae ac circumspectae personae, quae singula monasteria cuiuscumque provinciae secundum formam eis praefixam visitare studeant, corrigentes et reformantes quae correctionis et reformationis officio viderint indigere.

43. Praeterea fiat divisio seu partitio monasteriorum Strictae Observantiae in regno Galliae existentium, in duas saltem provincias; et ab ipso abbate Cistercii et quatuor primariis.abbatibus et decem. diffinitoribus eiusdem Strictae Observantiae, per secreta schedularum. suffragia eligantur ex eadem Observantia duo provinciales Visitatores nuncupandi, usque ad sequens generale Capitulum duraturi, quorum quilibet iurisdictionem ordinariam habeat in monasteriis provinciae suae.

44. Item, in singulis provinciis, etiam. extra Galliam, designentur duo monasteria monachorum Communis Observantiae, unum scilicet pro novitiatu et alterum pro professorio seu secundo novitiatu, una cum magistris pro educandis novitiis et noviter professis, et cum familia selecta; quae quidem designationes, una cum actis Capituli in scripturam redactae, atque ab eodem abbate Cistercii et quatuor primariis abbatibus subscriptae, et consueto sigillo obsignatae, transmittentur ad procuratorem Ordinis in Urbe existentem, qui statim illas Nobis exhibeat, ut recognoscantur et approbentur.

45. Interea vero motu, scientia et potestate similibus prohibemus et interdiciamus, tam praedicto abbati Cistercii et quatuor primariis abbatibus, quam ceteris abbatibus et superioribus monasteriorum Communis Observantiae, sive in Gallia sive in aliis regnis et provinciis existentium, ne quemquam ad habitum suae religionis recipiant, aut in posterum contra huiusmodi prohibitionem forsitan recipiendos ad professionem admittant, donec antedictae designationes pro novitiatibus et professoriis, ut supra factae et ad procuratorem transmissae, Nobis realiter et cum effectu exhibitae fuerint, atque, ut praefertur, approbatae. Alioquin sic recipientes vel admittentes, sententiam excommunicationis incurrant, a qua non per alium quam a Nobis et Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constituti, absolvi possint.

46. Ad haec, de voto eiusdem Congregationis Cardinalium et praelatorum, qui iussu nostro rationes et motiva voce scriptoque proposita tam a procuratore Ordinis, quam a duobus abbatibus Strictae Observantiae pro reformationis negotio ex Gallia ad Urbem ablegatis, iterum ac tertio accurate matureque consideraverunt et discussuerunt, Nobisque plenam de omnibus relationem fecerunt; auctoritate Apostolica praesentium tenore declaramus litteras in forma Brevis datam diebus 10 novembris 1657 et 8 martii 1660, necnon 2 iulii 1661 respective, nullo obreptionis, subreptionis, intentionis nostrae defectu, vel alio nullitatis vitio laborasse nec laborare, ac proinde omnino esse servandas et executioni demandandas, prout servari et executioni mandari iubemus, perpetuum desuper silentium imponentes, sub poenis contentis in primodictis nostris litteris editis die 16 ianuarii 1662.

47. Ceterum, in hac nostra declaratione, quoad ea quae memoratis litteris nostris et his praesentibus non adversantur, monasteriis monachorum reformatorem in regno Galliae eorumque Strictae Observantiae, aliquod praeiudicium generare non intendimus; sed in sua firmitate et robore volumus permanere, perinde ac si eadem. litterae non emanassent. Quinimo nostrae intentionis est eandem Strictam Observantiam in sua laudabili vivendi ratione confovere, ac pro illius conservatone et incremento pastoralis nostri officii partes gratiose ac favorabiliter impendere. Unde abbatem Cistercii et quatuor primarios abbates serio in Domino monemus atque adhortamur; eisque in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus et mandamus. ut ipsam Strictam Observantiam non modo protegere ac zelo charitatis complecti, verum etiam diffundere et propagare pro viribus studeant, ut in dies, benedicente Domino, in Ecclesia militante fructus ferat uberiores.

48. Similiter declaramus validas fuisse et esse professiones a monachis Strictae Observantiae in hanc usque diem emissas, necnon absolutiones cum actis hucusque gestis, quae suum plenum sortita sunt effectum; ita ut praedictarum et praesentium nostrarum litterarum vigore nullitatis vitio minime subiacuisse aut subiacere censeantur, nec propterea a quoquam

impugnari, infringi, aut in controversiam adduci nullatenus possint, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores et S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos et Apostolicae Sedis Nuntios, et alios quoslibet qualibet praeeminentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; ac irritum et inane si quid secus super bis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentare, decernimus.

49. Non obstantibus praemissis ac Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo iure quaesito aliisque Apostolicis ac universalibus provincialibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, necnon dicti Ordinis eiusque Congregationum, provinciarum, monasteriorum et locorum quorumcumque, aliisque quibuslibet etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et constitutionibus, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis etiam Ordini eiusque Congregationibus, provinciis, monasteriis et locis, ac illorum superioribus, abbatibus, monachis et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus ac formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibus aliisque decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter et alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, et quantiscumque viribus innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium. et singulorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, servatis et insertis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum. effectum specialiter et expressa derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

50. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manus alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quae praesentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 19 aprilis 1666, pontificatus nostri anno duodecimo.

Sigillatum cera rubea. S. Corinthensis.

D. Josephus-Maria CANIVEZ, *Statuta Capitulum Generalium Ordinis Cisterciensis ab anno 1116 ad annum 1786*, in *Bibliothèque de la revue d'histoire ecclésiastique*, Louvain, 1935